

Oponentský posudek diplomové práce

Markéta Šulcová, *Trest jako výchovný prostředek dětí a mladistvých*, KTF UK Praha 2007.

Autorka si vybrala poměrně náročné téma na pomezí morální teologie, pedagogiky a psychologie a pokusila se jej zpracovat v takové šíři záběru, že každá z podkapitolek by mohla být sama o sobě námětem diplomové práce. Navíc měla snahu čerpat z praxe, nejen z existujících studií, proto si dala práci se sestavováním a vyhodnocováním dotazníku na téma trestu. Z nedostatečně ohraničeného tématu však zřejmě plyne hlavní nesnáz při jeho zpracování.

Hned při prvním pokusu pochopit záměr a strukturu práce člověk narazí na velice neuspokojivě uspořádané základní schéma. Grafická nepřehlednost a formální chyby v obsahu tuto obtíž ještě umocňují (např. druhá a třetí úroveň členění podkapitol je s odrážkou, ale čtvrtá úroveň nikoli; části jsou označeny správně římskými číslicemi, ale druhá část je v obsahu členěna na dvanáct kapitol, označených opět římskými číslicemi, takže to na první pohled vypadá, že práce má více částí než kapitol; atp.). Základním problémem ale zůstává nepromyšlené a nevyvážené schéma co do obsahu. Už obě části, první o trestu ze všech stran a druhá o vězeňské službě, jsou „sešity“ poněkud násilně – tuším, že jedna část tvořila bakalářskou práci a zůstala prakticky beze změny, zatímco druhá je vytvořena nově, přičemž nějaká souvislost tu existuje, ovšem nejde o dva symetrické celky jasně rozvíjející zvolené téma. V kapitole 2., nazvané Výchova, se podkapitola 2.1 nepochopitelně zabývá úvodem do struktury kapitol I. části práce. Vůbec následnost kapitol je nepromyšlená – 1. Trest v Biblii, 2. Výchova (související jen zčásti s tématem), 3. Motivace a kázeň, 4. Trest v historii, 5. Tělesný trest (jeden z typů trestu, tedy podmnožina širšího pojmu – mělo by jít o podkapitolu, ovšem systematické pojednání o dalších typech trestu už chybí), 6. Je možná výchova bez trestu? (- podivné jako kapitola uprostřed práce, neboť jde o problém nastolený úvodem, na nějž čekáme odpověď v závěru práce), atd. atd. Samotný závěr práce je nakonec nejasný.

V druhé části práce, věnované převážně vězeňství mladistvých, mne dosti pohoršuje přítomnost dlouhých pasáží, evidentně zcela opsaných ze správních řádů a stanov věznic, případně ze zákoníku (např. strany 63-73), které v tomto znění nijak nesouvisejí s pojednávaným problémem. Zcela vycpávkově působí rovněž pasáže o osobním životě ve věznici (že si někdo 14 dní skrýval králíka v cele), o vězeňském slangu, poezii (i s ukázkami, nikoli k tématu) a jiné.

Po formální stránce by práci velmi pomohlo, kdyby autorka někoho požádala o jazykovou korekturu. V interpunkci jsou mnohé chyby (ani citace z dotazníků nebylo nutné uveřejňovat s hrubkami). Literatura nemá jasné rozdělení na primární a sekundární zdroje a možná ke své škodě autorka nečerpala z odborných časopisů.

Přes uvedené nedostatky, (z nichž mnohé možná nelze připisovat přímo autorce, protože mohly být odstraněny upozorněním v přípravě a průběhu psaní nebo i vhodným kurzem metodiky) oceňuji osobní zaujetí autorky tématem, množství nashromážděného materiálu a pokus jej smysluplně utřídit. Doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení 3.

PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD.

V Praze dne 31.10. 2007